

תת"ע (חדרה) 11840-07-23 - מדינת ישראל נ' גל שור

תת"ע (חדרה) 11840-07-23 - מדינת ישראל נ' גל שורשולם חדרה

תת"ע (חדרה) 11840-07-23

מדינת ישראל

נגד

גל שור

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[03.09.2025]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ועיינתי באסמכתאות המצורפות, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייבבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

המדובר בדו"ח מספר 10501356355, בגין עבירת שימוש בטלפון נייד מיום 07.07.22. לאחר דחיות שונות, נקבע דיון ליום 31.03.25 וגזר הדין ניתן במועד זה בנוכחות ב"כ המאשימה והנאשם בעצמו, זאת לאחר שהגיעו להסדר טיעון, לפיו הודה המבקש בכתב האישום והושת עליו קנס מקור בסך 1,000 ש"ח. תחילה יואר כי הבקשה איננה נתמכת אסמכתאות ותצהיר כנדרש. הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש. (רע"פ 9142/01 סוראיה נ' מדינת ישראל (02.10.2003)). יחד עם זאת והיות והמבקש אינו מיוצג ולפנים משורת הדין החלטתי לדון בבקשה לגופה.

המבקש טוען כי במעמד הדיון הובטח לו שינוי של סעיף העבירה (לעבירה שאינה כרוכה בניקוד מטעם משרד הרישוי) ורק לאחרונה, עת קיבל הודעה על צבר נקודות הבחין כי סעיף העבירה למעשה לא שונה. מכאן העתירה לביטול פסק הדין.

המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי לא סוכם על שינוי סוג העבירה, כי המבקש נכח באולם וקיבל עותק מפרוטוקול הדיון לידי וכי הטענה כי הובטח לו שינוי משפטי בכתב האישום משוללת יסוד. דיון והכרעה

עסקינן בחזרה מהודאה שניתנה במסגרת הסדר טיעון סגור, בשלב שלאחר מתן פסק דין. נשאלת השאלה מהם המבחנים המשפטיים לפיהם תיבחן בקשה לביטול פסק דין שניתן בהמשך להסדר טיעון סגור, מכח טענת חזרה מהודאה של הנאשם.

סעיף 153 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "חסד"פ) קובע כך:

חזרה מהודאה

(א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שירשמו.

(ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שיסודה בהודיית הנאשם ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות.

מלשון סעיף 153 (א) לחסד"פ עולה כי חזרה מהודאה יכול שתיעשה מיוזמת הנאשם "בכל שלב של המשפט" וככל שהחזרה מהודאה מועלית בשלב שלאחר הכרעת הדין (היינו - בין שלב 'הכרעת הדין' לבין שלב 'גזר הדין') - תבוטל הכרעת הדין ויתחדש הדיון.

עם מתן "פסק דין", היינו בשלב שאחרי מתן "גזר הדין" למעשה מסתיים משפטו של נאשם ובית המשפט "קם מכסאו". בשלב זה, שלאחר מתן "פסק דין" - אין עומדת לה עוד טענת "חזרה מהודאה" בגדר סדר הדין הפלילי כשלעצמה אלא נלווית היא לבקשה לביטול פסק דין.

כעולה מן האמור ברע"פ 6512/16 המאירי נ' מדינת ישראל פסקה 22 דומה כי "חזרה מהודאה" יכול שתהא מוגשת אף לאחר שלב גזר הדין, ואולם נקבע כי בשלב זה "מתעורר חשש מניצול ההליך הפלילי באמצעי תמרון, בגדרו מבקש המורשע לבחון את תוצאות ההליך המשפטי ועל - פיהן להחליט אם לדבוק בהודייתו, או לחזור בו ממנה ולחדש את המשפט".

על כן נקבע כי על המבקש להצדיק ביטול פסק הדין מסיבת "חזרה מהודאה" להוכיח את התקיימותן של נסיבות חריגות במיוחד, דוגמת אי הבנתו את משמעות הודאתו או את משמעות הסדר הטיעון. הדברים אמורים ביתר שאת כאשר הבקשה לחזור מן ההודיה מוגשת לאחר מתן גזר הדין.

נקבע כי בבוא בית המשפט לשקול בקשה לחזרה מהודאה, תיבחן הסוגיה באמצעות "מבחן המניע" דהיינו באם מדובר ברצון כן ואמיתי להוכיח את חפותו או שמא מדובר בפעולה טקטית שנועדה להשיג רווח דיוני משפטי המהווה "תמרון פסול" וראה לענין זה ע"פ 2760/23 מרדכי מור נ' מדינת ישראל (08.05.23) ועפ"ת שניתן אך לאחרונה 12960-04-25 מצרואה נ' מדינת ישראל (21.06.25).

לא מצאתי כי מתקיימות בעניינו של המבקש "נסיבות נדירות וחריגות במיוחד" כנדרש.

כמו כן לא מוסבר השיהוי הרב בן ארבעה חודשים בין מועד מתן פסק הדין ובין מועד הגשת בקשה זו. מצופה היה מן המבקש אשר נכח בדיון לפנות לאלתר ולא כך נעשה בפועל.

לפיכך, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י' אלול תשפ"ה, 03 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.